

MINISTER INFRASTRUKTURY

Warszawa, dnia 28 stycznia 2021 r.

Znak sprawy: DTD-5.4410.125.2020

Szanowna Pani
Dorota Kacprzyk
Prezes
Izby Gospodarczej
Komunikacji Miejskiej

Szanowna Pani Prezes,

w nawiązaniu do Pani wystąpienia z dnia 29 października 2020 r. w sprawie objęcia kierowców publicznego transportu zbiorowego przepisami o ochronie, jak dla funkcjonariuszy publicznych, wynikającej z art. 222 § 1 i art. 226 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz.U. z 2020 r. poz. 1444), po zapoznaniu się ze stanowiskiem przedstawionym przez Ministerstwo Sprawiedliwości, przedstawiam następujące informacje.

Przyznanie ochrony prawnej przewidzianej dla funkcjonariuszy publicznych danej kategorii osób powoduje, że mogą być oni pokrzywdzonymi przestępstwami, którymi ustawowo pokrzywdzonym jest funkcjonariusz publiczny, ściganymi z oskarżenia publicznego. Ochrona przewidziana dla funkcjonariuszy publicznych przewidziana jest dla kilkudziesięciu kategorii osób, np. nauczycieli, lekarzy, pielęgniarek, położnych, strażaków PSP i OSP, straży ochrony kolei, strażników Państwowej Straży Łowieckiej, strażników Państwowej Straży Rybackiej, pracowników ochrony, osób udzielających pierwszej pomocy, kwalifikowanej pierwszej pomocy oraz podejmujących medyczne czynności ratunkowe, adwokatów, radców prawnych, notariuszy, pracowników socjalnych, a także pracowników Poczty Polskiej SA.

Z przekazanych przez Ministerstwo Sprawiedliwości informacji wynika, że trudno znaleźć wspólny mianownik dla powołanych zawodów (stanowisk) w kontekście potrzeby zapewnienia rozszerzonej ochrony. Osoby je wykonujące nie muszą być pracownikami organów państwa albo samorządu terytorialnego (np. nauczyciele w prywatnych szkołach, ochroniarze, adwokaci). Nie muszą one chronić porządku publicznego lub być uprawnione do stosowania środków przymusu. W ich pracy nie muszą występować elementy władztwa państwa, poprzez które kształtują uprawnienia i obowiązki jednostki. Przyznanie ochrony prawnokarnej przewidzianej dla funkcjonariuszy publicznych określonym kategoriom zawodowym z reguły wiąże się bądź to z wykonywaniem przez nich określonego quasi-imperium, bądź też z narażaniem się – wbrew własnej woli – na ataki osób, w odniesieniu do których permanentnie, a nie z uwagi na szczególną sytuację, realizują one określone obowiązki zawodowe, związane z ratowaniem ich życia lub zdrowia lub ochroną mienia.

Nie można podzielić poglądu o potrzebie przyznania kierowcom publicznego transportu zbiorowego ochrony prawnokarnej przewidzianej dla funkcjonariuszy publicznych, a przynajmniej nie na stałe i nie w odniesieniu do wszystkich realizowanych przez nich obowiązków pracowniczych – poprzez wprowadzenie postulowanej zmiany art. 15 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. – Prawo przewozowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 8). Nie sposób bowiem uznać, aby realizowanie przez kierowców obowiązków pracowniczych wiązało się z wykonywaniem określonego quasi-imperium, czy permanentnym narażaniem się wbrew własnej woli na ataki w celu ratowania zdrowia lub życia ludzkiego albo ochrony mienia. To, że w art. 15 ustawy – Prawo przewozowe wskazano na obowiązki podróżnego oraz na możliwość usunięcia ze środka transportowego osób zagrażających bezpieczeństwu lub porządkowi w transporcie, a także osób uciążliwych dla podróżnych lub odmawiających zapłacenia należności za przewóz, samo przez się nie oznacza jeszcze, iż do egzekwowania tych obowiązków przez podróżnych zobligowany jest kierowca, a co najwyżej, że w opisanych sytuacjach zobowiązany jest on poinformować właściwe dla ochrony porządku służby (np. policję).

niepodległa

POLEKA
STURDIE ODZYWKANIA
NIEPODLEGŁOŚCI

Nie sposób przyjąć, aby czynności kierowców publicznego transportu zbiorowego w świetle obowiązujących przepisów prawa miały inny niż czysto usługowy charakter. Statusu tych czynności, a przez to i samych kierowców publicznego transportu zbiorowego nie zmienia także odwołanie się do stanu epidemii oraz unormowań mających na celu zapobieganie oraz zwalczanie COVID-19. W obecnym stanie prawnym z przepisów tych nie wynikają bowiem obowiązki dla kierowców publicznego transportu zbiorowego w zakresie egzekwowania stosowania się przez pasażerów do obowiązków i ograniczeń wprowadzonych w stanie epidemii (np. realizacja obowiązku zakrywania ust i nosa oraz zachowania wymaganego odstępu od innych osób). Ataki na kierowców publicznego transportu zbiorowego nie mają nagminnego charakteru. Ich liczba jest porównywalna z liczbą ataków na przedstawicieli innych zawodów publicznych.

Reasumując, jeżeli na kierowców środków publicznego transportu zbiorowego nie zostaną nałożone konkretne obowiązki egzekwowania określonego przepisami prawa zachowania się pasażerów w związku z epidemią COVID-19, za realizację których to obowiązków odpowiadać będą oni jak funkcjonariusze publiczni – wprowadzenie ochrony prawnokarnej przewidzianej dla funkcjonariuszy publicznych nie jest uzasadnione.

Z poważaniem,

Dokument podpisany elektronicznie przez:

z upoważnienia Ministra Infrastruktury

Rafał Weber

Sekretarz Stanu

Do wiadomości:

Pan Zbigniew Ziobro Minister Sprawiedliwości

Załączniki:

1. Informacja na temat przetwarzania danych osobowych

Informacja na temat przetwarzania danych osobowych

Zgodnie z art. 13 ust. 1 i 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1), informuję, że:

- 1) administratorem Pani/Pana danych osobowych jest minister właściwy do spraw transportu z siedzibą w Warszawie, przy ul. Chałubińskiego 4/6, zwany dalej „Administratorem danych”;
- 2) Pani/Pana dane osobowe przetwarzane są w celu rozpatrzenia złożonego przez Pana/Panią pisma w zakresie dokonania interpretacji przepisów prawa znajdujących się w zakresie właściwości ministra właściwego do spraw transportu;
- 3) podstawą przetwarzania Pani/Pana danych osobowych jest ustawa z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 762) oraz rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 stycznia 2018 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury (Dz. U. poz. 101 i 176);
- 4) Administrator danych przewiduje możliwość powierzenia przetwarzania danych innemu podmiotowi - w zakresie rejestracji korespondencji: Rodan Development Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie, ul. Puławska 543;
- 5) podanie danych osobowych jest dobrowolne;
- 6) posiada Pani/Pan prawo do:
  - żądania dostępu do treści swoich danych osobowych, ich sprostowania lub ograniczenia przetwarzania,
  - wniesienia sprzeciwu wobec przetwarzania danych osobowych z przyczyn związanych z Pani/Pana szczególną sytuacją,
  - wniesienia skargi do organu nadzorczego – Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych;
- 7) Pani/Pana dane osobowe nie podlegają zautomatyzowanemu podejmowaniu decyzji, w tym profilowaniu;
- 8) Pani/Pana dane osobowe będą przechowywane przez okres 10 lat, zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (Dz. U. z 2018 r. poz. 217, z późn. zm.);
- 9) dane kontaktowe do Inspektora ochrony danych w Ministerstwie Infrastruktury: Inspektor ochrony danych, Ministerstwo Infrastruktury, ul. Chałubińskiego 4/6, 00-928 Warszawa, adres e-mail: inspektor.RODO@mi.gov.pl.